

N.F.S. Grundtvig “Den udödelige Danne-Konge”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.16, november 2020

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1833 (SJ: 510)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 5

Teksten er etableret af Kirsten Vad

Punktkommentarer, indledning og tekstredigering er skrevet af Kirsten Vad, redigeret af Vibeke A. Pedersen og Jon Tafdrup

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning dr.phil. Jes Fabricius Møller

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

[[A:33]]PS:526

Den udödelige Danne-Konge.

Frey er den bedste
Af Fyrsterne alle,
Som Purpur mon axle
I **Asgaards** Sal;
Han gjør ingen Mø
Eller Moder Fortræd,
Hans Lyst er at løse
De Lænke-Bundne!

Ægers-Gildet.

- 1 Der sidder en Konge i *Kjøbenhavn*,
Hans Rige er ei med de Store,
Dog vide om Land under *Faders* Navn
Den Konge er kommet for Or'e,
Og det er vor Tro paa de *Danske* Øer,

At Kongen, vor Fader, Han aldrig døer,
Hans Titel kun stædes til Jor'e!

- 2 Han haver nu levet trehundred Aar,
Mens Titlerne ni sank i Graven,
Kong *Fredegod* kaldtes han før i Gaar,
Var immer vor Fader, trods Paven,
|[A:34]Og det er vor Tro paa de *Danske* Øer,
At Kongen, vor Fader, Han aldrig døer,
Hvortit saa han lægger Guld-Staven!

- 3 |[PS:527]Han slumrer kun hen i hver Aften-Stund,
Saa sødt som Kong *Christjan* den Rette,
Og vaagner derefter som Fugl af Blund,
Saa aarle som *Fredrik* den *Sjette!*
Og det er vor Tro paa de *Danske* Øer,
At Kongen, vor Fader, Han aldrig døer,
Før vi er af Gylden-Aar mætte!

- 4 Det Værste Man ellers om Kongen veed,
Og dermed om Folket i Grunden,
Er, at noget længe de Begge leed,
At bundet var *Kongen* og *Bonden*;
Men love det maa baade Fod og Haand,
At Maade der er dog med Bast og Baand,
Hvor Laas man har ikke for Munden!

- 5 Ja, Munden saa brugde den *Danske* Præst,
Som Texten med Fynd kunde læse,
|[A:35]At alle kan see, han forstod det bedst,
Paa Laas og paa Lænker at blæse;
Ja, love det maa baade Fod og Haand,
At Munden han brugde paa Bast og Baand,
Med Frisprog for Herremænds Næse!

- 6 Det først kom tilsyne paa *Kongens Slot*,
Haand-Fæstningen maatte da springe,
Saa *fri* blev nu *Kongen*, og det var godt
For ham og for alle de Ringe;
Ja, det er hvad Børnene glædes til,
At Fader kan gjøre hvad Godt han vil,
Til Ondt ham slet Ingen kan tvinge!

- 7 |[PS:528]Det fik man at finde fuldmangen Gang,
Og fyndigst, jeg mener, forleden,
Da Stabelen dandsed og Bøilen sprang,

I Skoven saavel som paa Heden;
Ja, *fri* er til Lykke den *Konge-Haand*,
Som løste de *Sortes*, de *Hvides* Baand,
Og slog kun for Retten og Freden!

- 8 Man siger, nu graaner *Kong Fredegod*,
Lad sølvgraa kun vorde Hans Isse!
Des kiønnere klæder den gyldne Bod,
Som Kronen Ham yder tilvisse;
Thi det er vor Tro paa de *Danske* Øer,
At Kongen, vor Fader, Han aldrig døer,
Før større Ting dages end disse!
- 9 Det føler den frieste Fader-Haand:
Med Læmpe det Bedste kun lykkes,
Og løses med Eet kan hvert Tyngsels-Baand
Saalidet som *Rom* kunde bygges;
Thi er det vor Trøst paa de *Danske* Øer,
At Kongen, vor Fader, Han aldrig døer,
Og mager det bedst, som Han tykkes!
- 10 Saa takke vi *Herren* for *Konge-Held*,
Han skiænke os det af sin Naade,
At svare saa Renter af al vor Giæld,
At *Danmark* det bliver til Baade!
|A:36 Da føler det paa sig vor Faders Haand,
At frit den kan løse hvert Tyngsels-Baand,
Som Alt løser *Kiærligheds Gaade*!
- 11 **|PS:529** *Stærk-Odder* han talte trehundred Aar,
Og fleer kunde han ikke bære,
Det hvilede tungt paa hans sølvgraa Haar,
Han fik dem ei alle med Ære;
Men *Phønix* han lever femhundred Aar,
Og saa af sin Ælde han ung opstaaer,
Saa skal med vor Konge det være!
- 12 Og Fader, som holder i Aar saa blid
Sølv-Bryllup med Konninge-Navnet,
Og haver ad Aare *Guldbryllups-Tid*,
For Alle som skionne paa Gavnet,
Han holde saamangen en Fødsels-Fest,
Som Gud dem giver, Han under bedst,
Han meer vorde lignet end savnet!

I *Danmark* det kjendes fra Heden-Old:
Der døe ikke Drotterne gode,
I Mindet de leve med *Rolf* og *Skjold*,
Paa Tungen de bæres med *Frode*,
Saa det er vor Tro paa de *Danske Øer*,
At selv naar Han daaner, Han dog ei dør,
Som randt med de Bedste af Rode!

¹⁴ Ja, det er vor Tro paa de *Danske Øer*,
Som ikke til Tro er for lærde,
At *Kiærlighed* er hvad der aldrig dør,
Naar ei den er Skrømt og Gebærde,
Og det er vort *Haab* om de *Danske Øer*,
At *Kiærlighed* aldrig paa dem uddør,
Saalænge som Folk er paa Færde!

N. F. S. Grundtvig.
